

TOVERITAR

No. 17

Tiistaina, Huhtikuun 25 p.

April 25th

1922—Kahdestoista Vuosik.

VAPPU—Köyhälistön Juhla

Kun vuonna 1889 sosialistipuolueiden yleinen kongressi Pariisissa julisti toukokuun ensimmäisen päivän köyhälistön kansainväliseksi juhlapäiväksi, oli kapitalismi juuri koko maailmaa käsittävän kehityksensä kaudessa. Yhä uusia ja uusia tehtaita rakennettiin maailman kaikilla äärellä. Pitkät rautatiet halkoivat yhä uusia, siihen saakka erämaina olleita seutuja. Yhä suuremmissä laivat päivä päivältä paransivat kulkuyhteyttä merillä. Syntyi mahtavia kapitalistisia yhtiöitä, jotka kokosivat yksiin käsiin jättiläisomaisuuksia. Voitot kasvoivat suunnattomasti. Ryöstäessään siirtomaita, riistäessään niiden alkuasukkaita, oli porvaristolla mahdollisuutta ylenmääräisistä voitostaan heittää pikkumuruja työläisten yllimie kerroksille. Työläisten asema näytti limmille kerroksille. Työläistä asemaa näytti haaveelliselta. Kukaan ei sitä ajatellut varsinaisena päiväjärjestyksessä olevana kysymyksenä.

Vappujuhliissa ilmeni työläisten kansainvälinen solidaarisuus, heidän voimansa ja järjestyneisyytensä. Mutta juhlien tunnuslauseet eivät olleet kohdistetut kapitalismin kukistamiseksi. Kahdeksan tunnin työpäivä, yleinen äänioikeus, kokoontumis-, yhdistymis- ja lakkovapaudet — kaikki nuo kysymykset eivät tarkoittaneet yksityisomistuksen lakkauttamista tuotantovälineille, sosialismin viipymätöntä toteuttamista. Mitä enemmän kehittyi sosialistisissa puolueissa pikkuporvarillisuus ja opportunismi, sitä vaarattomimmiksi kävivät Vappujuhlat porvaristolle, sitä vähemmän vallankumouksellisuutta niissä oli.

Siihen aikaan kun länsi-eurooppalainen työväestö vapaasti vietti Vappujuhliansa kaupunkien kaduilla, raivosi Venäjällä tsarismi, joka hirttopaaluineen, kivääreineen ja nagaikoinen kuristi kansaa. Kapitalistien ja tsarismien kaksinkertainen sorto vallankumouksellistutti Venäjän työläiset. Vainoista huolimatta, huolimatta pappien saarnoista, porvarillisen sanomalehdistön valheista ja valtion kouluista — kasvoivat ne köyhälistöläisten joukot, jotka olivat tulleet tuntumaan kapitalistisen järjestelmän mädännäisyyden ja taistelun välttämättömyyden sosialismin puolesta. Sen vuoksi muodostui Vapun päivä Venäjän kansan sortajille kauheiden odotusten päiväksi. Tänä keväänä päivänä Venäjällä toimitettiin vangitsemisia ja kidutettiin ihmisiä. Mielensoitukset hajoitettiin, lakkolaisia ammuttiin. He olivat pieni joukko vain, mutta heidän asiansa oli pyhä. He tiesivät olevansa vain etujoukkoa työn miljoonaisesta armeijasta.

Sodan syyttyä sosialistit lakkasivat juhlimasta Vapun päivää. He lakkauttivat taistelunsa porvaristoa vastaan, solmivat sen kanssa kansalaisrauhan. He olivat liiaksi kiintyneitä suojelemaan kapitalismia muista taakseen toukokuun ensimmäistä päivää, ja liian kohteliaita porvaristolle, hermostuttaakseen sitä nälkäisten ja räsyisten työläisten näkemisellä.

Mutta eivät kaikki sosialistit vajonneet tuohon petturuuden suohon. Jäljellä oli uskollisten taistelijain ryhmiä, joille sosialismi ei ollut tyhjäpäiväinen haave, vaan elämän kysymys, heidän olemassa olonsa tar-

koitusperä, ei vallankumouksellinen korulause, vaan köyhälistön asia.

Sota jatkui jatkumistaan. Yhä uusia miljooneja teurastettuina ja haavoitettuuina kannettiin työläisiä pääoman omistajien voitonhimon uhrialttarille. Nälkä ja kylmä hii-viskeli työläiskortteleiden kaduilla ja kujilla. Eikä teurastukselle näyttänyt loppua tulevan. Tästä alkoi uusi tietoisuus tunkeutua työväenjoukkoihin. Viha sitä järjestelmää kohtaan, joka oli matkaansaattanut niin paljon onnettomuuksia, valtasi työväenjoukot. Yhä suuremmiksi kasvoivat heidän joukkonsa Vapun päivänä. Heidän tunnuslauseissaan ei vaadittu mitättömiä myönnytyksiä. Nuo joukot eivät enää olleet rauhallisia ja tyytyväisiä. Ne muodostivat uhkaavia kapiniovien työläisten ar-

meijoita, jotka vaativat kosta miljooneista tuhotuista veljistään ja sisaristaan, jotka vaativat riistännän lopettamista ollen valmiit taistelemaan sen puolesta, kommunismin puolesta, viimeiseensä saakka.

Venäjällä työväenluokka saavutti voiton. Se kukisti kapitalismin ikeen, otti vallan omiin käsiinsä. Viidettä vuotta on köyhälistön diktatuuri ollut kiihkeiden hyökkäysten alaisena. Valkokaartilaiden ja kapitalististen suurvaltojen rosvojoukkueet ovat halunneet hukuttaa vereen Venäjän työläisten vallankumouksen.

Mutta vihollinen lyötiin. Punalippu huumaa yli koko Venäjän. Vihollisten petomaiset suunnitelmat hajosivat kuin tuhka tuuleen. Mutta katovuosi kaameine seurauksineen kulkee yli Venäjän viljaseutujen, asettuen uhkaavana esteenä uuden yhteiskunnan rakentavalle työlle. Se kutsuu, se pakoittaa ja velvoittaa maailman köyhälistön tänä Vappuna yhä lujittamaan rivejään avustuksen järjestämiseksi ensimmäiselle Työväen Tasavallalle.

Venäjän köyhälistö viettää Vapun päiväänsä iloisena, vapaana, todellisena työn juhla. Sitä ei kahlehti riistäjain, pääoman omistajain sortotoimenpiteet. Vapaina siellä kaikuvat työn laulujen mahtavat säveleet. Venäjän kansa ei raada kapitalismin alttarille, muutamille harvoille pääoman omistajille, vaan koko kansan hyväksi, sosialistisen yhteiskunnan hyväksi, itsensä hyväksi. Tällainen työ ei ole orjan työtä. Se on vapaan Kommunin kansalaisen työtä.

* * *

Länsimaissa ja Amerikassa työläiset viettävät Vapun päivää toisissa oloissa. Heidän käännös tunnuslauseissaan emme huomaa enää niitä rauhan ajan vaatimuksia. Ne ovat joko jyrkempiä tai lievempiä taisteluvaatimuksia, joiden pohjana on sama perusajatus: Kapitalismi on aikansa elänyt. Sen tilalle on luotava uusi yhteiskuntajärjestelmä.

Sitä mukaa kun olet kärjistyvät, käyvät vaatimukset ja tunnuslauseet selvimmiksi, määritellyimmiksi. Europan maiden työläisten Vappuvaatimukset kristalloituvat jo tinkimättömiksi, uhkaaviksi tunnuslauseiksi kapitalismin kukistamisesta ja köyhälistön diktatuurin perustamisesta neuvostovaltan muodossa.

Yhdysvaltain työväestön tunnuslauseina ovat päivän polttavat kysymykset: työttömyys, palkkakysymys, vankien vapauttaminen, Neuvosto-Venäjän tunnustaminen sekä työväestöä vastaan tähdättyjen kuristuskäytösten poistaminen. Päivän polttavina kysymyksinä ei niiltä puutu kuitenkaan vallankumouksellistuttavaa kärkeä. Sitäpaitsi ne ovat sidotut läheisesti maailman köyhälistön vallankumousliikkeen yhteyteen herättäen tämän maan työläisiä ajattelemaan ja näkemään oman asemansa ja sen kautta sekä sen ohella tukemaan muiden maiden työläisten pyrkimyksiä ja taistelua.

Europan maiden ja Amerikan työläisten Vapunvietto on toistaiseksi vielä voimain kokoamista taisteluun, vaatimustensa julkilausumista vallassa olevalle luokalle. Mitä voimaperäisemmin ja syvemmin tämä työ suoritetaan, sitä suurempia toiveita ja mahdollisuuksia on sellaisen Vapun lähenemisestä, jossa raatajajoukot yhtyvät kevään ensimmäistä päivää juhlimaan ylösnousemussensa päivänä.

Se menee . . .

*On loppunut myrsky, ne sanovat,
työn pitkäinen seuraa. —
Mutt' miksikä jyrisee, lyö salamat
ja meri niin pauhaa ja meuraa,
ja miksi hätätorvia soitetaan
ja ulvonta käy ulpalta,
ja kalveten pilviä katsellaan, —
ei, myrskyn, myrskyn on valta.*

*Tuo myrsky—tuo valo se peljättää,
se on outoa orjuuttajille,
ne huutavat: maailma häviää,
jos emme saa sulkua sille.
Ja kehityksen pyörään he tarttuvat
ja tahtovat taapäin vääntää.
Mutt' turhaa, oi turhaa te mahtavat!
Se menee — ja virtoja kääntää.*

*Se menee, jos kuinkakin tuskaillaan,
se jumalten tahtoa täyttää,
se menee, vie mahdit se mukanaan
ja vauhti sen kiihtyvän näyttää:
Ken uhmaten tiellensä asettuu
ovat ylpeydessänsä hullut,
ne reväistään kuni kuivunut puu,
on tuomiopäivänsä tullut.*

—A. P.

